

T.B.M.M.
SAADET PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih: 06-09-2024
Sayı: 317

İsa Mesih Şahin
İstanbul Milletvekili
Grup Başkanvekili

16026

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Prof. Dr. Sayın Vedat Işıkhani tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını, Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96'ncı maddeleri gereğince arz ederim. Saygılarımla. 06.09.2024

İsa Mesih Şahin
İstanbul Milletvekili
Grup Başkanvekili

Glikoz sensörleri, diyabetli bireylerin kan şekeri seviyelerini sürekli olarak izlemelerine olanak tanıyarak, diyabet yönetiminde devrim niteliğinde bir yenilik sunmaktadır. Bu sensörler, kan şekerindeki ani değişiklikleri anında tespit ederek müdahale edilmesini sağlamakta, böylece ani komplikasyonların ve uzun vadede kalıcı organ hasarlarının önüne geçilmektedir.

Yine glikoz sensörleri, Tip 1 diyabetli çocukların yaşam kalitesini artırmak ve hastalığın yönetimini iyileştirmek için hayati öneme sahiptir. Türkiye'de yaklaşık 30.000 Tip 1 diyabetli çocuk bulunmakta olup, bu çocukların büyük bir kısmı, gelişmiş ülkelerde yaygın olarak kullanılan bu sensörlere erişimde ciddi zorluklar yaşamaktadır. Sensörlerin devlet desteğiyle sağlanması, diyabetin olası komplikasyonlarının önlenmesine, kalıcı organ hasarlarının engellenmesine ve sağlık sistemi üzerindeki yükün azaltılmasına yardımcı olacaktır. En önemlisi ise, bu çocukların güvenle uyumalarını sağlayacak, ailelerin bakım yükünü hafifletecektir.

Gelişmiş ülkelerde bu sensörlerin yaygın olarak kullanılması, bu ülkelerde diyabetle yaşamın daha kaliteli hale gelmesini sağlamıştır. Türkiye'de de bu teknolojinin yaygınlaştırılması, çocukların ve ailelerinin yaşam kalitesini artıracak gibi, sağlık sistemi üzerindeki uzun vadeli yükü de azaltacaktır. Bu nedenle, glikoz sensörlerinin SGK kapsamında karşılanması, toplumsal sağlık açısından oldukça önem arz etmektedir.

Bu bağlamda;

1. Tip 1 diyabetli çocuklar için glikoz sensörlerinin önemi hakkında Bakanlığınızın görüşü nedir? Bu cihazların kullanılmasının diyabet yönetimine olan katkıları konusunda bir farkındalık çalışması yapılmakta mıdır?
2. Glikoz sensörlerinin Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) tarafından karşılanmamasının gerekçeleri nelerdir? Bu kararın, uzun vadede sağlık sistemi üzerindeki olumsuz etkileri konusunda Bakanlığınızın bir değerlendirmesi mevcut mudur?
3. Türkiye genelinde yaklaşık 30.000 Tip 1 diyabetli çocuk bulunduğu ifade edilmektedir. Bu çocukların kaç glikoz sensörü kullanmaktadır? Sensör kullanımının düşük olmasının nedenleri nelerdir ve bu konuda herhangi bir veri toplanmış mıdır?
4. Glikoz sensörlerine erişim, özellikle düşük sosyo-ekonomik gruplar için ciddi bir problem teşkil etmektedir. Bu grupların sensörlere erişimini sağlamak ve diyabet yönetimini iyileştirmek amacıyla herhangi bir sosyal destek veya teşvik programı planlanmakta mıdır?